

ROMÂNIA

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

PLENUL

HOTĂRÂREA nr. 576

din 24 mai 2018

Prin nota nr. 2/8844/DRUO/10432/ST/2018, Direcția resurse umane și organizare a înaintat Plenului Consiliului Superior al Magistraturii contestația formulată de domnul Moldovan Ilie Tiberius, procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, împotriva Hotărârii nr. 212/25.04.2018 a Secției pentru procurori.

Analizând nota Direcției resurse umane și organizare și văzând înscrisurile atașate, Plenul reține următoarele:

Prin cererea înregistrată la Consiliul Superior al Magistraturii sub nr. 2/8844/14.05.2018, domnul Moldovan Ilie Tiberius, procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, a formulat contestație împotriva Hotărârii nr. 212/25.04.2018 a Secției pentru procurori, prin care s-a respins solicitarea de prelungire a detașării în cadrul misiunii EUCAP SOMALIA pe postul de „Institutional Adviser” a magistratului menționat. Totodată, domnul procuror Moldovan Ilie Tiberius a solicitat admiterea contestației, anularea hotărârii atacate, precum și să se dispună prelungirea detașării sale în cadrul misiunii EUCAP Somalia pe o perioadă de 1 an, de la 22 iulie 2018 la 21 iulie 2019, pe poziția de „Instituțional Adviser”(SOM – 024), astfel cum s-a solicitat prin adresa EEAS – CPCC din 04 aprilie 2018.

În motivarea contestației, domnul procuror Moldovan Ilie Tiberius a invocat, în esență, următoarele argumente:

- Hotărârea nr. 212/25.04.2018 a Secției pentru procurori se întemeiază pe dispozițiile art. 58 alin. (1) și (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, text de lege din care nu rezultă niciun fel de limitare la 6 ani a detașărilor pe parcursul întregii cariere a unui procuror sau judecător. Perioada de 6 ani la care se referă dispozițiile alin. (2) al acestui articol de lege reprezintă perioada maximă pe care se poate dispune o singură detașare a magistratului (incluzând și prelungirea), iar nu perioada maximă a detașărilor succesive care pot fi dispuse pe parcursul carierei magistratului, aspect ce rezultă și din interpretarea gramaticală a textului menționat în care se vorbește despre singularul „detașare” și „prelungirea detașării”, iar nu despre detașări.

- Hotărârea nr. 1050/2017 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii pe care se întemeiază hotărârea atacată este nelegală și netemeinică prin faptul că adaugă la lege, și anume la dispozițiile art. 58 din Legea nr. 303/2004. Exercitarea dreptului de apreciere cu privire la durata maximă cumulată a detașărilor pe parcursul carierei unui magistrat reprezintă, în opinia contestatorului, un exces de putere prin încălcarea limitelor competenței prevăzute de lege (art. 2 lit. n din Legea nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ), prin subrogarea în atribuțiile legiuitorului și prin încălcarea dispozițiilor art. 58 din Legea nr. 303/2004, republicată.

- Astfel, se apreciază că s-a încălcat principiul neretroactivității actelor administrative, deoarece Hotărârea nr. 212/2018 a Secției pentru procurori și Hotărârea nr. 1050/2017 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii produc efecte asupra unor situații juridice – detașări ale contestatorului – din trecut (anii 2006 – 2008), or acest principiu statuează că o lege se aplică numai situațiilor care se ivesc în practică după intrarea ei în vigoare, iar nu situațiilor anterioare. Se mai apreciază că nu sunt în concordanță cu Constituția nici dispozițiile cu caracter interpretativ, dacă ele produc efecte asupra unor situații juridice produse înainte de intrarea în vigoare a actului respectiv și că un act interpretativ nu va putea fi adoptat decât în situația în care există cu

adevărat o controversă juridică de rezolvat, însă el nu va putea modifica legea anterioară pe care o interpretează.

- De asemenea, se mai apreciază că hotărârea atacată este și discriminatorie, deoarece, spre deosebire de magistrații care nu au mai fost detașați până în prezent și care își pot planifica în cunoștință de cauză și într-un mod previzibil pașii în carieră, contestatorul este pus într-o situație de inferioritate și este discriminat doar pentru faptul că a mai fost detașat anterior fără să fi avut vreo posibilitate la vremea respectivă, a anilor 2006-2008, de a prevedea că în viitor se va institui o restricție cu privire la perioada detașării și care se va aplica și cu privire la cei cu detașări în trecut. Prin urmare, contestatorul se află lipsit de posibilitatea de a alege în cunoștință de cauză, bazându-se pe o predictibilitate rezonabilă cu privire la cariera sa.

- Hotărârea atacată nu trece nici examenul de echitate, deoarece, potrivit art.41 din Carta Drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, orice persoană are dreptul de a beneficia, în ce privește problemele sale, de un tratament imparțial, echitabil și într-un termen rezonabil din partea instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii, dispoziții care se extind și asupra instituțiilor naționale. Conform art. 11 alin. (1) din Constituție „Statul roman se obligă să îndeplinească întocmai și cu bună credință obligațiile ce-i revin din tratatele la care România este parte”, iar potrivit art. 148 alin. (4) „Parlamentul, Președintele României, Guvernul și autoritatea judecătorească garantează aducerea la îndeplinire a obligațiilor rezultate din actul aderării și din prevederile alin. (2)”, alineat din care rezultă că „urmare a aderării, prevederile tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, precum și celelalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu, au prioritate față de dispozițiile contrare din legile interne, cu respectarea prevederilor actului de aderare”. Or, conform Recomandării nr. R(94) 12 a Consiliului Europei, Consiliul de Miniștri, Principiul 1.2.c, toate deciziile privind cariera profesională a judecătorilor trebuie luate pe criterii obiective, iar potrivit Principiilor fundamentale asupra independenței sistemului judiciar adoptate de cel de-al șaptelea Congres al Națiunilor Unite privind prevenirea infracțiunilor și tratamentul infractorilor susținut la Milano din 26 august până în 6 septembrie 1985 și avizate prin Rezoluțiile 40/32 din 29 noiembrie 1985 și 40/146 decembrie 1985 ale Adunării Generale ale ONU: Punctul 11 –

“Mandatul funcției judecătorilor, independența lor, securitatea, remunerarea adecvată, condițiile serviciului, pensiile și vârsta pensionării vor fi asigurate în mod adecvat de lege”, iar Punctul 13 – “Promovarea judecătorilor, acolo unde există un astfel de sistem, ar trebui să se bazeze pe factori obiectivi, în special capacitate, integritate și experiență”.

- Art. 45 al Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene nu se referă doar la libera circulație a cetățenilor uniunii ci, chiar mai mult, la accederea în funcții ale instituțiilor europene. Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu prevede vreo restricție pentru magistrații români de a-și desfășura activitatea la instituții ale Uniunii Europene, iar art. 58 din același act normativ chiar prevede că un magistrat poate fi detașat la instituții ale Uniunii Europene. Chiar dacă detașarea e privită ca o măsură în interpretarea Hotărârii nr.1050/2017 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, aceasta devine și un drept de a munci la o instituție europeană ca transpunere a principiului potrivit căruia orice cetățean european poate munci la instituțiile europene, odată ce a obținut un post pe criterii meritore.

- În ceea ce privește interesul în formularea prezentei contestații, domnul procuror mai învederează că, deși autoritățile române nu au răspuns încă în mod pozitiv EEAS-CPCC cu privire la prelungirea detașării până la data de 25 aprilie, așa cum se ceruse în adresa de solicitare a extinderii detașării, postul încă îi este rezervat până la data expirării acesteia, respectiv 22.07.2018, sens în care solicită urgentarea soluționării contestației. Mai arată că prin neacordarea prelungirii detașării, cariera sa profesională ar avea de suferit, iar din punct de vedere financiar, ar înregistra și o însemnată pagubă materială.

În final, contestatorul învederează că, în temeiul art. 29 alin. (7) cu referire la alin. (5) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, la data de 10 mai 2018 a formulat contestație la Înalta Curte de Casație și Justiție împotriva Hotărârii Plenului nr.1050/2017, solicitând repunerea în termen și că, potrivit art.29 alin.8 din aceeași lege contestația suspendă executarea hotărârii atacate.

Față de contestația formulată, Plenul reține următoarelor:

Prin Hotărârea nr. 212/25.04.2018, Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii a respins solicitarea de prelungire a detașării în cadrul misiunii EUCAP Somalia, pe postul de „Instituțional Adviser”, a domnului Moldovan Ilie Tiberius, procuror la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Împotriva hotărârii sus-menționate, domnul procuror Moldovan Ilie Tiberius a formulat în termen legal contestație care, în conformitate cu prevederile art. 36 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, se soluționează de către Plenul Consiliului Superior al Magistraturii.

La adoptarea hotărârii contestate, Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii a avut în vedere faptul că s-a solicitat prelungirea unei a doua detașări în cadrul aceleiași misiuni, precum și pentru faptul că durata maximă cumulată a detașărilor domnului procuror Moldovan Ilie Tiberius a depășit termenul legal de 6 ani stabilit prin Hotărârea nr.1050/12.10.2017 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii.

Contestația este neîntemeiată, având în vedere următoarele considerente:

Domnul Moldovan Ilie Tiberius, procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, a fost detașat în cadrul misiunii EUCAP Somalia, prin Hotărârea nr. 528/04.07.2017 a Secției pentru procurori, pentru o perioadă de 1 an, începând cu data de 23.07.2017, în urma ocupării postului „Institutional Adviser” (SOM -024).

Anterior, acesta a mai beneficiat de următoarele detașări/prelungiri de detașare după cum urmează:

- Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, în perioada 01.05.2005-01.11.2005;
- Secretariatul Inițiativei Pactului de Stabilitate de Combattere a Crimei Organizate, în perioada 01.07.2006-31.12.2006;
- Secretariatul Inițiativei Pactului de Stabilitate de Combattere a Crimei Organizate, în perioada 01.01.2007 - 07.02.2008;

- Centrul Regional al Inițiativei de Cooperare în Sud-Estul Europei pentru combaterea infracționalității transfrontaliere, în perioada 15.02.2008-31.12.2008;
- misiunea EUPOL - Afganistan, în perioada 09.12.2013-09.12.2014, detașare prelungită pe perioada 09.12.2014-31.12.2014;
- misiunea EUPOL - Afganistan, în perioada 01.01.2015-01.01.2016;
- misiunea EUCAP Nestor, în perioada 01.04.2016-01.04.2017, detașare prelungită pe perioada 01.04.2017-23.07.2017;
- misiunea EUCAP Somalia, în perioada 23.07.2017-23.07.2018.

Se mai reține că, prin Hotărârea nr. 121/02.02.2016, Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii a dispus detașarea în cadrul EUCAP Nestor, transferată în EUCAP Somalia la data de 07.03.2017, a domnului procuror Moldovan Ilie Tiberius, pentru o perioadă de 1 an, începând cu data de 01.04.2016, iar prin Hotărârea nr. 797/29.12.2016, Secția pentru procurori a dispus prelungirea acestei detașări, pe o perioadă de încă 1 an, începând cu data de 01.04.2017.

Astfel cum s-a arătat mai sus, prin Hotărârea nr. 528/04.07.2017, Secția pentru procurori a dispus o nouă detașare în cadrul Misiunii EUCAP Somalia a magistratului în cauză, pentru o perioadă de 1 an, începând cu data de 23.07.2017, în urma ocupării postului „Institutional Adviser” (SOM -024). În acordul exprimat în vederea detașării dispuse prin această ultimă hotărâre, domnul procuror a învederat că, deși era detașat în cadrul aceleiași misiuni, a considerat necesară dispunerea unei noi detașări, întrucât urma să funcționeze pe un post nou, altul decât cel pe care era detașat anterior.

Totalizând perioadele în care magistratul a fost detașat pe parcursul întregii sale cariere, se constată că acestea însumează 7 ani, 4 luni și 6 zile la momentul la care îi expiră și ultima detașare dispusă, respectiv 23.07.2018.

Cu privire la criticile sub aspectul legalității, Plenul reține că Hotărârea nr. 212/25.04.2018 a Secției pentru procurori este motivată, în principal, pe dispozițiile Plenului Consiliului Superior al Magistraturii cuprinse în Hotărârea de principiu nr. 1050/12.10.2017, prin care s-a apreciat că „este necesară o reconsiderare a practicii sale anterioare” cu privire la aplicarea și nu la interpretarea art. 58 alin. (2) din Legea nr.

303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Astfel, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a considerat că, pentru a se menține un echilibru între nevoile și interesele instanțelor judecătorești și parchetelor, respectiv acela de a le fi asigurat necesarul de resurse umane optim pentru funcționarea acestora în bune condiții, și interesul instituțiilor la care solicită detașarea, este necesar ca detașările ulterioare datei acestei hotărâri să poată fi dispuse și prelungite o singură dată, fără ca durata maximă cumulată să depășească perioada de 6 ani.

În acest sens, se mai reține că în considerentele hotărârii de principiu mai sus menționate, s-a reținut că sintagma „o singură dată” nu se referă la limitarea numărului detașărilor, întrucât ea vizează prelungirea unei detașări care a fost deja dispusă anterior și nu o altă detașare intervenită în continuare. De lege lata, numărul detașărilor unui magistrat pe parcursul carierei sale nu este limitat, în lipsa unei prevederi exprese.

În concluzie, prin această hotărâre de principiu a Plenului nu s-a urmărit a se da o interpretare restrictivă dispozițiilor privind detașarea magistraților, fapt ce rezultă chiar din dispozitivul hotărârii care stabilește că celelalte detașări în curs sunt legale, chiar dacă depășesc o durată cumulată de 6 ani, ci s-a avut în vedere adoptarea unei proceduri noi referitoare la măsura detașării care să corespundă atât cerințelor instituțiilor care solicită detașarea, cât și sistemului judiciar.

Totodată, prin hotărârea de principiu mai sus evocată, s-a avut în vedere respectarea scopului general al instituției detașării și caracterului temporar care o caracterizează.

În ceea ce privește critica adusă de către contestator cu privire la faptul că exercitarea dreptului de apreciere cu privire la durata maximă cumulată a detașărilor pe parcursul carierei unui magistrat ar reprezenta un exces de putere prin încălcarea limitelor competenței prevăzute de lege (art.2 lit.n din Legea nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ), prin subrogarea în atribuțiile legiuitorului și prin încălcarea dispozițiilor art. 58 din Legea nr. 303/2004, republicată, Plenul apreciază că excesul de putere invocat de contestator nu poate fi reținut.

Astfel, Plenul are în vedere că, potrivit art. 2 alin. (1) lit. n) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările ulterioare, prin exces de putere se înțelege *„exercitarea dreptului de apreciere al autorităților publice prin încălcarea limitelor competenței prevăzute de lege sau prin încălcarea drepturilor și libertăților cetățenilor”*, or, în ceea ce privește prima teză a definiției legale a excesului de putere, se reține că soluționarea cererilor de detașare a procurorilor este o atribuție a Secției pentru procurori, dată de lege, respectiv de art. 40 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, iar sub aspectul celei de-a doua teze a definiției legale a excesului de putere, se reține că Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu include instituția detașării în *Titlul III. Drepturile și îndatoririle judecătorilor și procurorilor*, ci în *Titlul II. Cariera judecătorilor și procurorilor*, respectiv la *Cap. VI art. 58*, rezultând că, legal, detașarea nu poate fi privită ca un drept al magistratului, ci se face, temporar și exclusiv în interesul instituțiilor. De altfel, nici în Codul muncii nu este prevăzut dreptul la detașare, aceasta fiind o măsură luată de angajator, de asemenea, temporar și exclusiv în interesul unui alt angajator, iar nu al angajatului.

Având în vedere aceste aspecte, invocarea de către contestator a excesului de putere este neîntemeiată.

Referitor la susținerea contestatorului cu privire la faptul că Hotărârea Secției pentru procurori nr. 212/25.04.2018 și Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1050/12.10.2017 așa cum a fost interpretată în emiterea hotărârii contestate produc efecte asupra unor situații juridice - detașări ale contestatorului - din trecut, cu încălcarea principiului neretroactivității actelor administrative, Plenul apreciază că acest argument este neîntemeiat, întrucât actul contestat nu produce efecte pentru trecut. Situația în care se află contestatorul, de a fi fost detașat pe o perioadă cumulată de peste 6 ani a constituit un criteriu de care s-a ținut cont la aprecierea oportunității prelungirii detașării acestuia, iar nu ca urmare a reinterpretării unor dispoziții din lege sau regulament.

Sub aspectul caracterului discriminatoriu, nu poate fi reținută susținerea contestatorului în sensul că, spre deosebire de viitorii magistrați care își vor da acordul

pentru o eventuală detașare în condițiile prevăzute de Hotărârea nr. 1050/12.10.2017, autorul contestației nu a putut să prevadă că în viitor se va institui o restricție cu privire la durata detașării, întrucât contestatorul a „beneficiat” deja de perioada de 6 ani prevăzută de lege pentru o detașare și o prelungire a detașării, iar posibilitatea restrângerii numărului de detașări este previzibilă tocmai datorită caracterului temporar al acesteia și faptului că este atributul exclusiv al Consiliului Superior al Magistraturii.

Sub aspectul nerespectării principiului echității, argumentele prezentate de autorul contestației conțin trimiteri la texte legale care nu sunt aplicabile situației juridice generate prin adoptarea hotărârii atacate.

De asemenea, Plenul reține că detașarea unui magistrat, inclusiv în cadrul instituțiilor europene, nu are componenta unui drept la muncă în funcții ale instituțiilor europene, cum greșit susține contestatorul, întrucât această măsură este luată în cadrul raportului de muncă existent și nu constituie un drept intrinsec al acestuia, astfel cum s-a arătat mai sus. Dreptul la muncă într-un alt stat al Uniunii Europene este asigurat oricărui cetățean al unui stat membru, în sensul că acesta este liber de a căuta un loc de muncă și a accede la acesta, iar acest lucru stabilește obligația corelativă a statelor membre de a permite neîngrădit exercitarea acestui drept.

În final, domnul procuror Moldovan Ilie Tiberiu a mai învederat faptul că a formulat contestație la Înalta Curte de Casație și Justiție împotriva Hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1050/12.10.2017, solicitând repunerea în termen. Totodată, domnul procuror a arătat că, potrivit art. 29 alin. (8) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, contestația suspendă executarea hotărârii atacate, însă contestatorul nu a făcut dovada intervenirii suspendării executării acestei hotărâri.

În raport de considerentele de mai sus, Plenul va respinge contestația ca neîntemeiată.

Față de cele expuse, în temeiul dispozițiilor art. 36 alin. (2) din Legea nr. 317/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin vot direct și secret, cu unanimitatea voturilor membrilor prezenți;

**PLENUL
CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII**

HOTĂRĂȘTE

Art.1 - Respingerea contestației formulate de domnul MOLDOVAN ILIE TIBERIUS, procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, împotriva Hotărârii nr. 212/25.04.2018 a Secției pentru procurori.

Art.2 - Prezenta hotărâre se comunică Direcției resurse umane și organizare, pentru a fi pusă în aplicare, conform legii.

Dată în București, la data de 24 mai 2018

Președinte,

Judecător ~~Simona~~ Camelia MARCU

